

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37.193/2015/3. szám

A Kúria a dr. Weiszbart József ügyvéd által képviselt (...)felperesnek a (...) főosztályvezető által képviselt Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalalperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Gyurity Bránkó ügyvéd által képviselt (...)beavatkozott, a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. november 14. napján kelt 4.K.27.115/2014/6. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.115/2014/6. számú ítéletét és az alperes MKEH-JF-148/22/2011. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes felülvizsgálati és perköltséget.

Kötelezi továbbá az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperesi beavatkozó 2010. szeptember 13-án kelt kérelmében a „(...)” megnevezésű közcélú elektromos hálózatra vezetékjogi engedélyt kért az elsőfokú hatóságtól. A közcélú hálózat és biztonsági övezete által érintett ingatlanokat - köztük a felperes (...), Belterület (...) hrsz.-ú, 6 ha 138 m² területű ingatlanát - a kérelem mellékletét képező terület-kimutatás tartalmazta. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Pécsi Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a

2010. november 16-án kelt, 4118-2/2010. számú határozatával a közcélú hálózat létesítésére az alperesi beavatkozó részére a vezetékJogot engedélyezte. A határozatot az elsőfokú hatóság a (...) Kft.-nek kézbesítette, amelyet a Kft. ügyvezetője 2010. november 22-én átvett. A felperes tulajdonjogát azonban az illetékes Szekszárdi Körzeti Földhivatal a 37.448-3/2010.09.27. határozatával 2010. szeptember 27-én jegyezte be, így az ingatlan tulajdonosa az elsőfokú eljárás befejezésekor már nem a (...) Kft., hanem a felperes volt. A felperesnek az elsőfokú hatóság a határozatot nem kézbesítette, az elsőfokú eljárásban nem kezelte ügyfélként. Az elsőfokú hatóság határozata alapján a Szekszárdi Körzeti Földhivatal a 2011. január 11-én kelt 39.894-2/2010.12.20. számú határozatával a felperesi ingatlan 577 m² területére az alperesi beavatkozó javára a vezetékJogot bejegyezte.

Az elsőfokú hatóság határozatával szemben a felperes fellebbezést nyújtott be. Az első- és másodfokú hatóság több, a fellebbezést elutasító, illetve az eljárást megszüntető végzést hozott, egyrészt arra hivatkozva, hogy a fellebbezés elkészült, másrészt arra hivatkozva, hogy a felperes nem tett eleget a fellebbezési igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettségének. Az alperes egyik hiánypótló végzésében felhívta a felperest a díj hiánytalan megfizetésére, amelyet követően a felperes a díjfizetési kötelezettségének eleget is tett. A felperes fellebbezésében érdemben kifogásolta a vezetékJog engedélyezését, ugyanis álláspontja szerint a döntés során nem érvényesítették a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (Vet.) 123. §-ában meghatározott szempontokat. A felperes kifogásolta a fellebbezés igazgatási szolgáltatási díjának összegét is, álláspontja szerint az eltúlzott volt.

Az alperes a 2012. január 6-án kelt MKEH-JF-148/22/2011. számú határozatával egyes másodfokú szakhatósági állásfoglalásokra figyelemmel az elsőfokú hatóság határozatát részben megváltoztatta, azonban nem adott helyt a felperes érdemi kifogásainak. Az alperes határozatának rendelkező része nem tartalmazott az eljárási költséggel kapcsolatos rendelkezést, csak a határozat indokolása rögzítette, hogy a fellebbezési díj összegével vonatkozó ügyféli kifogásokat nem ítélte alaposnak.

Az alperes határozatával szemben a felperes keresetet nyújtott be, amelyben egyrészt érdemben vitatta a határozatban foglalt, a vezetékJog engedélyezésével kapcsolatban foglalt megállapításokat, valamint álláspontja szerint a hatóság nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázásával kapcsolatos kötelezettségének. A felperes azt is kifogásolta, hogy az alperes nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú hatóság határozatát és nem

utasította új eljárásra azt, ugyanis a Ket. 105. § (3) bekezdése alapján erre köteles lett volna. Az alperes és az alperesi beavatkozó ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Elsőfokú bíróság a 4.K.27.115/2014/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperesnek az ügyféli jogállással összefüggő, a Ket. 105. § (3) bekezdésével kapcsolatos kifogásait nem tartotta alaposnak, ugyanis álláspontja szerint a felperes a fellebbezési eljárásban és a közigazgatási perben kellő lehetőséggel rendelkezett álláspontja kifejtésére, így nem tartotta jogszabálysértőnek az alperes azon döntését, amelyben nem helyezte hatályon kívül és utasította új eljárásra az elsőfokú hatóságot. Az ítélet a felperesnek a fellebbezési díj összegével kapcsolatos kifogását nem tartotta az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek, álláspontja szerint a díj összegének megállapítása jogszerű volt, s ha nem is lett volna jogszerű, a bíróság szerint a díj megfizetésével kapcsolatban kiadott végzéssel összefüggésben önálló jogorvoslati eljárásnak lett volna helye.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként jelölte meg, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a Ket. 105. § (3) bekezdését. Kiemelte, hogy az ítélet indokolása is elismerte, a felperest az elsőfokú eljárásba nem vonták be, neki a határozatot nem kézbesítették. Álláspontja szerint a Ket. 105. § (3) bekezdése kógens szabály, amelyet nem lehet mellőzni, ugyanis az az ügyféli jogok érvényesítésének az egyik garanciája. Másrészt azt is kifogásolta, hogy a bíróság nem tett eleget a tényállás felderítésére vonatkozó, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének, amikor nem tárta fel kellően a tényállást. Kifogásolta azt is, hogy az eljárási költségekkel kapcsolatban az ítélet sérti az anyagi jogszabályokat, s a bíróság e körben nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, amikor nem jelölte meg a döntése alapjául szolgáló tényeket és jogszabályhelyeket.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján elsőként abban kellett állást foglalnia, hogy mellőzhető-e az alperes eljárásában a Ket. 105. § (3) bekezdése.

A Kúria álláspontja szerint a Ket. 105. § (3) bekezdése kógens jellegű szabály ugyanis nem ad lehetőséget a másodfokú hatóságnak a mérlegelésre, hiszen kötelezettséggént rögzíti az elsőfokú hatóság

új eljárásra utasítását. Ezért nem helytálló a bíróság ítéletének az az érvelése, mely szerint az ügyfél az ügyféli jogait a fellebbezési és a bírósági eljárásban is érvényesítheti, így a bíróság eltekinthet a Ket. 105. § (3) bekezdésének alkalmazásától. A Ket. 105. § (3) bekezdése így az ügyfél jogainak és a jogorvoslathoz való - Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített - jogának a védelmét is jelenti egyben, ugyanis garantálja, hogy az ügyfél jogait mind az elsőfokú, mind a jogorvoslati eljárásban érvényesíthesse. Nem helytálló a bíróságnak és az alperesnek az az álláspontja sem, hogy a felperesi jogelődnek való kézbesítéssel eleget tett az elsőfokú hatóság az ügyfél bevonására vonatkozó kötelezettségnek. A felperes a jogelődjétől elkülönült jogalany, így a jogelőd értesítésével a hatóság nem tett eleget az ügyfél bevonására vonatkozó kötelezettségének. Mindezekre figyelemmel az alperesnek a döntés meghozatala során a Ket. 105. § (3) bekezdését alkalmaznia kellett volna, és az elsőfokú hatóságot az új ügyfél bevonása érdekében új eljárásra kellett volna utasítania.

A Kúria megjegyzi, hogy nem helytálló a bíróságnak a közigazgatási hatósági eljárás költségével kapcsolatos álláspontja sem. Az alperes ugyanis határozata rendelkező részében - a Ket. 72. § (1) bekezdés dd) és de) pontjaival ellentétesen - nem rendelkezett a fellebbezés költségéről. Az iratok alapján megállapítható, hogy a fellebbezési igazgatási szolgáltatási díjjal kapcsolatban csak egy, a Ket. 98. § (2) bekezdése alapján önálló fellebbezéssel meg nem támadható hiánypótlásra felhívó végzést adott ki, amelyben felhívta a felperest az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére. A hiánypótló végzés a Ket. 72. § (2) és (4) bekezdésére figyelemmel nem tartalmazza a költségviselésre vonatkozó részletes indokolást sem. A Ket. 72. § (1) bekezdés dd) és de) pontja szerinti, a Ket. 98. § (3) bekezdés j) pontja alapján önálló fellebbezéssel megtámadható külön végzésben történő döntés követelményeinek a jelen ügyben nem tett eleget az alperes, ezért a rendelkező részben és az indokolásban is a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kellett volna erről rendelkeznie. Mindezekre figyelemmel a bíróságnak is érdemben el kellett volna bírálnia a felperesnek az eljárási költségekkel kapcsolatos kifogásait, s megfelelően indokolnia kellett volna azt.

Ezért a Kúria a jogerős ítéletet és az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, egyúttal az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, azzal a meghagyással, hogy az eljárásba a felperest ügyfélként vonja be. Mivel a Kúria az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal helyezte hatályon kívül, ezért a fellebbezéssel összefüggő igazgatási szolgáltatási díjról nem kellett külön rendelkezni, az külön rendelkezés nélkül az

alperesi határozat hatályon kívül helyezése folytán visszajár.

A pervesztes alperes és alperesi beavatkozó a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére, amelyet a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére figyelemmel állapított meg. A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bek. c) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. május 26.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő